

**SPRAWOZDANIE
KOMISJI KULTURY I ŚRODKÓW PRZEKAZU**

**o poselskim projekcie uchwały w sprawie
upamiętnienia błogosławionego Wincentego
Kadłubka w 800. rocznicę śmierci (druk nr 3066)**

Marszałek Sejmu, zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 regulaminu Sejmu – po zasięgnięciu opinii Prezydium Sejmu – skierowała w dniu 7 marca 2023 r. powyższy projekt uchwały do Komisji Kultury i Środków Przekazu do pierwszego czytania.

Komisja Kultury i Środków Przekazu po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu uchwały na posiedzeniu w dniu 8 marca 2023 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m podjąć raczy załączony projekt uchwały.

Warszawa, dnia 8 marca 2023 r.

Sprawozdawca

(-) Jarosław Zieliński

Przewodniczący Komisji

(-) Piotr Babinetz

UCHWAŁA
SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia   2023 r.

w sprawie upamiętnienia błogosławionego Wincentego Kadłubka
w 800. rocznicę jego śmierci

W dniu 8 marca 2023 roku przypada 800. rocznica śmierci Wincentego Kadłubka – historyka dziejów ojczystych, autora „Kroniki polskiej”, biskupa krakowskiego, mnicha opactwa cysterskiego w Jędrzejowie, błogosławionego Kościoła katolickiego.

Wincenty zwany Kadłubkiem urodził się na ziemi świętokrzyskiej w XII wieku. Pochodził z rodziny rycerskiej. Zdobył wszechstronne wykształcenie w Krakowie oraz na uniwersytetach w Paryżu i Bolonii. Po studiach zagranicznych dołączył do grona dostojników katedry krakowskiej oraz kapelanów księcia Kazimierza Sprawiedliwego, stając się jego doradcą. Jako jeden z pierwszych Polaków uzyskał tytuł magistra, stąd późniejsze pokolenia nazwały go Mistrzem Wincentym.

Z uwagi na gruntowne wykształcenie, rozległą wiedzę i doświadczenie kultury Europy Zachodniej Wincentego Kadłubka książę Kazimierz Sprawiedliwy powierzył mu spisanie dziejów ojczystych w „Kronice polskiej”. Mistrz Wincenty postawił sobie za cel, aby w swoim dziele przekazać przyszłym pokoleniom, że po miłości do Boga najważniejszą rzeczą dla każdego Polaka jest miłość do Ojczyzny.

W 1208 roku został biskupem krakowskim. Jego dziesięcioletni pontyfikat świadczy o tym, że był wzorowym biskupem. Otaczał opieką ubogich, upowszechniał naukę, łagodził spory i zatargi polityczne, krzewił chrześcijańskie wartości. Brał udział w soborze laterańskim IV w 1215 roku.

W 1218 roku zrezygnował z biskupstwa i jako mnich osiadł w opactwie cysterskim w Jędrzejowie, gdzie kontynuował pisanie „Kroniki polskiej”. Obejmuje ona dzieje Polski od czasów legendarnych aż po 1202 rok. Dzieło Mistrza Wincentego stało się podstawowym źródłem wiedzy o historii ojczystej dla kolejnych dziejopisów: Wincentego z Kielczy, Janka z Czarnkowa, Jana Długosza, Jana z Dąbrówki, Macieja Miechowity i Marcina Kromera. Wincenty Kadłubek zmarł 8 marca 1223 roku jako mnich w opactwie cystersów w Jędrzejowie. Przy jego grobie trwa nieprzerwanie kult religijny.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej w 800. rocznicę śmierci błogosławionego Wincentego Kadłubka, doceniając jego zasługi jako wychowawcy narodu polskiego, wkład w polską historiografię oraz umacnianie tożsamości narodowej poprzez „Kronikę polską”, oddaje mu hołd i składa cześć jego pamięci.